

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนในทุกระดับชั้นของประเทศไทยต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับชั้นสถานศึกษาทุกแห่งต้องให้ความสำคัญกับภาษาไทยปลูกฝังให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าของภาษาไทยภาษาไทยมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวันใช้สื่อสารติดต่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกันภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการศึกษาในศาสตร์อื่นๆ ถ้าผู้เรียนมีความสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนและสื่อความหมายได้ จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติสุขเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่าภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษามีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์เพราะภาษาเป็นสิ่งที่ใช้บ่งบอกเผ่าพันธุ์ของมนุษย์และบอกถึงประวัติความเป็นมาหลายๆด้าน ในอดีตที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน ขณะเดียวกันภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาเพราะมนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารใช้ในการแสดงออกทางความรู้สึนึกคิดและถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างๆการที่มนุษย์ใช้ภาษาเดียวกันย่อมเป็นความสะดวกเพราะจะเกิดความเข้าใจตรงกันสำหรับภาษาไทยนั้นมียุคค่าและความสำคัญต่อคนไทยมาช้านานเรามีภาษาไทยมาเป็นระยะเวลาจนถึง 700 กว่าปี แล้วแสดงถึงความผูกพันความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่คนไทยทุกคนควรภาคภูมิใจ โดยเฉพาะการแสดงถึงความป็นเอกราชของชาติไทยเรามีภาษาไทยซึ่งใช้เป็นเครื่องมือใน

การติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วเกิดความเข้าใจตรงกันการที่เรามีภาษาไทยร่วมกันในคนหมู่มากทำให้ทุกคนในชาติมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันชาวไทยทุกคนควรภูมิใจในความเป็นไทย

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำจากคะแนนการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชาติ (NT) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550-2553 คะแนน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 มีคะแนนร้อยละ 47.67 34.93 และ 33.96 จะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับต่ำ (โรงเรียนวัดคงคาเจริญ, 2553) เมื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อันดับการศึกษารายวิชาภาษาไทย ปรากฏว่านักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์สาระที่ 4 การอ่าน และการสะกดคำต่ำมาก ซึ่งในปีการศึกษา 2553 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 4 การอ่านสะกดคำ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 มีคะแนนร้อยละ 44.90 และ 24.40 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติมหาชน, 2553)

การที่นักเรียนขาดทักษะการอ่านและการเขียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับต่ำ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำไม่ชัด ซึ่ง (กรมวิชาการ, 2549, 168) ได้กล่าวถึงความสำคัญเรื่องอักษรควบกล้ำไว้ว่าอักษรควบเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยปัจจุบันคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบให้ถูกต้องชัดเจนแม้แต่คนที่อยู่ในวงการศึกษานักเรียนหรือนักศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญของประเทศก็จะพูดตามสบายขาดความระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงคำประเภทนี้เท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นตัวอย่างให้เยาวชนรุ่นหลังไม่ให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำไทยให้ถูกต้องด้วยคำที่ใช้อักษรควบมีลักษณะทำให้เสียงในภาษาไทยมีความไพเราะแสดงถึงความประณีตของการออกเสียงคำ เพราะการออกเสียงคำควบกล้ำจะแตกต่างจากการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะตัวเดียวหากผู้พูดไม่ระมัดระวังในการออกเสียงจะออกเสียงผิดทำให้ความหมายผิดไปด้วยและการออกเสียงผิดจะ โดยพลั้งเผลอหรือความไม่ใส่ใจก็ตามย่อมแสดงถึงความเป็นผู้ไม่สันทัดในการใช้ภาษาการไม่ระมัดระวังออกเสียงอ่านหรือพูดให้ชัดเจนนอกจากจะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพของผู้พูดหรือผู้อ่านนั้นด้วย ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ดังกล่าว คือ ครุมีชั่วโมงสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่นๆ ที่ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่ การมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออก

และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สัมพันธ์กัน และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะการอ่านและการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะทำให้คนไทยเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านและการเขียน ซึ่งในเรื่องการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549, 57-58) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า เสียงที่ออกผิดเพี้ยนไป เช่นนี้ เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ โดยฝึกออกเสียงให้ถูกต้องแล้วฝึกบ่อยๆ จนได้ผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่จะทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวา ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ไม่เกิดการเบื่อหน่ายก็คือการใช้เพลงประกอบท่าทางประกอบการสอน” (อ้างถึงใน สุปราณี กัลปนารต, 2549, 5 วิณา วโรตมะวิชญ (2548, 214-215) กล่าวถึง การใช้เพลงประกอบท่าทางในการสอนว่า “ในการเรียนการสอนที่ต้องอาศัยฝึกฝนบ่อยครั้ง ทำซ้ำกันมากๆ ทำให้เด็กเบื่อหน่าย ครูสามารถให้นักเรียนฝึกทักษะเหล่านั้น โดยการใช้เพลงประกอบท่าทางจัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการเรียน เป็นสื่อกลางให้เด็กฝึกฝนในระยะเวลาที่นานขึ้นได้ด้วยความสนุกสนาน” การใช้เพลงประกอบท่าทางเป็นสื่อประกอบการสอน ครูสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการเรียน ขั้นสรุปเนื้อหาที่ผู้เรียนมาทั้งหมด และขั้นประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งยังช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนักเรียนกับนักเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้น (ภิญโญ บุญทอง, 2548, 1-82) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยเพลงในวิชาภาษาไทย ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยในแบบการสอนด้วยเพลงในเชิงบวก สุปราณี กัลปนารต (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างการการสอนโดยใช้บทเพลงประกอบการสอนกับการไม่ใช้บทเพลงประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทเพลงประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

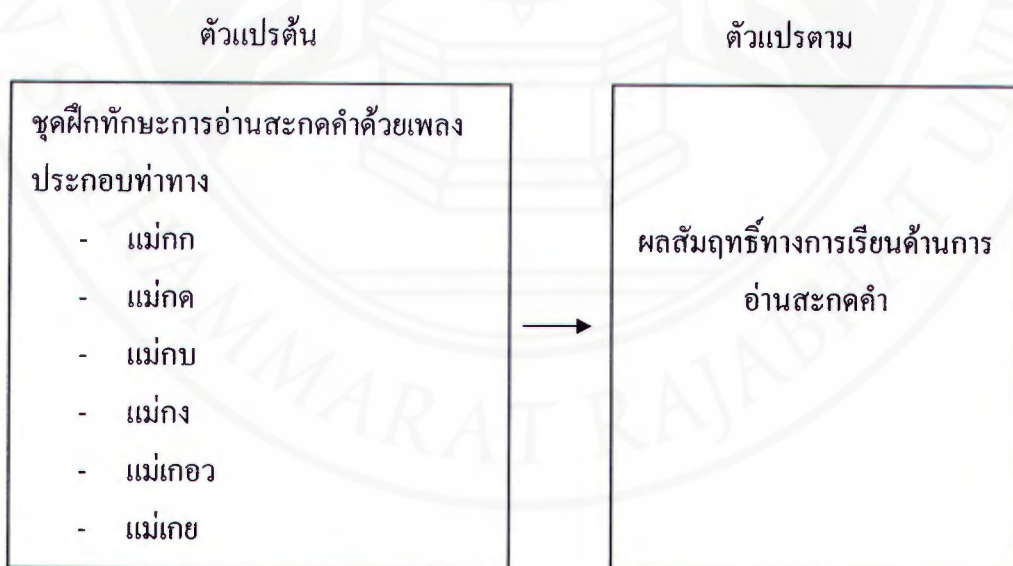
ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างแบบสอนด้วยเพลง น่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะสนองตอบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่เน้น

ให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ จัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ให้ความสำคัญปัญหาเป็น โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้าน การอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยได้ดีขึ้น เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 นี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้รูปแบบ One Group Pretest Posttest Design (หนึ่งกลุ่มสอบก่อน-หลัง) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2547: 215) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนและช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 : 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวความคิดของการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำเป็นอย่างไร
2. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 207 โรงเรียน มีประชากรทั้งหมด 3,750 คน

1.2 กลุ่มศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียน วัดคงคาเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 10 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกห้องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำต่ำ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำด้วยเพลงประกอบท่าทาง แม่กม แม่กด แม่กบ แม่กง แม่เกย แม่เกอว

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านสะกดคำ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาในทักษะวิชาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การสะกดคำ แจกถูกคำในมาตรา ก.กา แม่กง กน กม เกย เกอว กก กค และแม่กบ ทั้งคำที่สะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด การอ่านคำที่มีตัวสะกดที่มีพยัญชนะที่มีสระกำกับ คำที่มีตัวการ์ตัน อักษรควบ อักษรนำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ หมายถึง การเพิ่มขีดความสามารถในทักษะต่างๆ ของนักเรียนที่ใช้ในการอ่านสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางเพลงประกอบท่าทางในการฝึกทักษะ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านสะกดคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพลงประกอบท่าทางที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
2. การสะกดคำด้วยอักษร หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้นสระวรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่านถือเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่านการเขียนเมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้วต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้นให้อ่านเป็นคำได้เลยจะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็ว
3. เพลงประกอบท่าทาง หมายถึง บทเพลงประกอบการสอนนั้นมีประวัติความเป็นมาจากเพลงพื้นบ้านเพลงกล่อมเด็ก เพลงประกอบการเล่น เพลงไทย และเพลงต่างประเทศ ตลอดจนการได้รับแนวความคิดทางด้านจิตวิทยาการศึกษาจากต่างประเทศซึ่งนำมาดัดแปลงให้เป็นเพลงง่ายๆ ประกอบการเรียนการสอน และได้มีวิวัฒนาการมาเรื่อยๆ จนได้มีการนำบทเพลงมาประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักสูตร ตัวชี้วัด ความคิดรวบยอด วิธีวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหา โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ จำนวน 2 แผน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
5. พฤติกรรมนักเรียนระหว่างเรียน หมายถึง การปฏิบัติของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มการเรียนจนกระทั่งสิ้นสุดการเรียน ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่สามารถสังเกตได้ ประกอบด้วยพฤติกรรมทางด้านการเรียน พฤติกรรมด้านอารมณ์ สังคม และพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม
6. การประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทาง หมายถึง การสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางจนสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทาง โดยการประเมินของนักเรียน

ประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน จากแบบการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย หมายถึงความสามารถในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เพลงประกอบท่าทางในการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางของผู้เรียน
2. เป็นแนวทางให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางให้ครูพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทาง
4. เป็นแนวทางในการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาไทยเพลงพื้นบ้านปักษ์ใต้
5. ส่งเสริมภูมิปัญญาเพลงพื้นบ้านปักษ์ใต้ให้คงสืบไว้